

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening december 2022

Kære medlem

Om få dage banker jul og det nye år på døren. Det har i sandhed været endnu et hektisk år ifm. Dansk Palæstinensisk Venskabsforenings oplysningsindsats for Palæstina og om de daglige forbrydelser, som palæstinenserne udsættes for døgnet og året rundt.

Ifølge FN og de palæstinensiske sundhedsmyndigheder, så har 2022 været det blodigste år i flere år i det besatte Palæstina. Ikke mindre end 220 palæstinensere er siden primo januar blevet dræbt af Apartheidstatens soldater, sikkerhedspoliti og de berygtede civilklædte dødspatroljer – kendt som ”Mustáaribeen”.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har skrevet om næsten hvert eneste drab i løbet af året, hvor det seneste er sket med bosætternes drab på to brødre på den besatte Vestbred den 18. december. Læs om disse mord og om en brøkdel af de daglige forbrydelser mod palæstinenserne ifm. de daglige opdateringer på vores Facebookside ”*Dansk Palæstinensisk Venskabsforening*”.

Den 29. november markeret

Som vi skrev i seneste nyhedsbrev og siden ved at sende ud pr. mail, så markerede Dansk Palæstinensisk Venskabsforening den Internationale Solidaritetsdag med det palæstinensiske folk lørdag den 26. november og dermed markering af 75 året for den forhadte delingsplan af daværende Palæstina. Det var endda på dagen, hvor landskampen mellem Danmark og Frankrig fandt sted. Noget som Dansk Palæstinensisk Venskabsforening havde overset i forbindelse med planlægningen.

Alligevel endte det med at blive en fantastisk dag med en yderst flot optræden af *Oktoberkoret*, flotte taler af Mogens Lykketoft og Trine Pertou Mach samt og ikke mindst den rørende rejseberetning fra Palæstina af Anja L- Thomsen.

Den stort set fyldte sal dannede rammen om en værdig og meningsfuld markering af den vigtige internationale dag.

Derfor et stort tak til de af jer, som er medlemmer af Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og som valgte at bruge 1½ time i en travl dag og tid.

Bestyrelsen ønsker alle en glædelig jul og et godt nytår.

Bestyrelsen - DPV

Kronikken om delingsplanen

I efteråret 2021 fik Dansk Palæstinensisk Venskabsforenings formand, Fathi El-Abed, en aftale på plads med debatredaktionen på dagbladet Kristeligt Dagblad, om at de på 75 året for delingsplanen af den 29. november 1947, ville bringe hans forslag til en kronik om hvordan den forhadte delingsplan overhovedet kunne blive til.

Efter en del frem og tilbage siden, så lykkedes det. Ikke på selv dagen – som det var oprindeligt aftalt. Desværre. Men et par dage efter.

Fredag den 2. december bragte Kristeligt Dagblad følgende kronik om tilblivelsen af delingsplanen, dens betydning for palæstinenserne og et par eksempler på reaktioner i Danmark i kølvandet på delingsplanen.

Læs DPV formandens, Fathi El-Abed, kronik nedenfor eller klik [her](#).

For 75 år siden blev Palæstinas ulykkelige skæbne besejlet

Af, Fathi El-Abed, Formand for Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening

75 ÅR EFTER TILBLIVELSEN af FN's generalforsamlingsresolution, der delte Palæstina, er det vigtigt at berette om processen. Planen kom ikke kun til at berøre de to parter, men blev et kim til ufred i verden frem til i dag.

Tiden er efter Første Verdenskrig.

England sejrede og var klar til at kolonisere de lande, der hørte under Det Osmanniske Rige, og den 24. juli 1922 tildelte Folkeforbundet England Palæstina som mandatområde.

Men Palæstinas ulykkelige skæbne startede i virkeligheden et kvart århundrede tidligere, da den østrigsk-jødiske journalist Theodor Herzl udgav i 1896 bogen " Den jødiske stat". Heri argumenterede Herzl for placeringen af en eventuel kommende jødisk stat i enten Argentina eller Palæstina. På den første zionistkongres året efter i Basel i Schweiz blev man enig om Palæstina. Cypern, Sinai og Uganda blev også drøftet som muligheder, men fravalgt.

TIL DEN ARABISKE VERDENS overraskelse og skuffelse præsenterede England den 2. november 1917 Balfour-deklarationen, hvori englænderne lovede den zionistiske bevægelse " et nationalt hjem" i Palæstina.

Med Balfour-deklarationens forpligtelser over for zionisterne og med England som besættelses-og kolonimagt eksploderede den illegale zionistiske indvandring til Palæstina. Frem til Palæstinas deling i 1947 emigrerede cirka en kvart million jøder til Palæstina fra alverdens lande, men særligt fra Europa, i tiden op til, under og i særdeleshed efter Anden Verdenskrig i kølvandet på de forfærdelige forbrydelser, som nazisterne begik.

FRA 1918 TIL 1947 blev Palæstina forvandlet fra et harmonisk og tolerant samfund, hvor jøder, kristne og muslimer levede side om side, til et land med drab og terror.

Anden Verdenskrig var nu slut, tyskerne slået, og nazisterne nedkæmpet.

Mange jøder levede fortsat i midlertidige flygtningelejre i Europa, som mange mente, at der skulle findes en holdbar løsning på. Den daværende norske FN-generalsekretær, Trygve Lie, skrev siden i sine erindringer " Syv år for freden", at " forbrydelsen var Hitlers, men kravet om hjælp til alle disse hårdt ramte mennesker var et samvittighedsspørgsmål for hele Europa og verden".

I 1947 bestod FN af 55 lande, heriblandt Danmark. Efter ønske fra England holdt man den 28. april 1947 en ekstraordinær generalforsamling med henblik på at udpege en kommission, der skulle udarbejde et forslag til løsning af konflikten. I den anledning fremsatte de fem arabiske medlemsstater forslag om at ophæve mandatet, således at Palæstina blev selvstændigt.

Forslaget blev forkastet på grund af manglende flertal. Samtidig vedtog forsamlingen den 15. maj 1947 at nedsætte en kommission - United Nations Special Committee on Palestine (UNSCOP) - der skulle finde " den bedste løsning på konflikten".

I juli forelagde kommissionen generalsekretæren den første rapport, der indeholdt to forslag: 1. En forbundsstat med henblik på at bevare Palæstina som en enhedsstat med Jerusalem som hovedstad. Kun tre af kommissionens 11 medlemmer støttede forslaget.

2. To stater i en økonomisk union efter en overgangsperiode på to år. Forslaget gik ud på at dele Palæstina i tre dele: en arabisk, en jødisk og et Jerusalem under international administration. Et flertal i kommissionen støttede forslaget og argumenterede for, at " den vil sikre freden til de kommende generationer".

FN NEDSATTE den 23. september 1947 en ad hoc-komité til behandling af forslagene.

Her skulle både den arabiske og den jødiske stemme høres. Den arabiske repræsentant (Rajai El-Husseini) fordømte delingsplanen og opfordrede til " en enstatsløsning, hvor alle kunne leve sammen i fred med samme rettigheder og pligter. Sådan har det jo altid været i Palæstina i flere århundreder.

Indtil zionismen kom fra Europa, og blev fulgt op af den forhadte Balfourdeklaration, som i realiteten var hovedårsagen til, at forholdet mellem jøderne og araberne i Palæstina blev forværret." Zionisternes repræsentant, rabbineren Abba Hillel Silver (amerikansk statsborger), talte på vegne af Jewish Agency. Han mindede komitéen om, hvor hjælpsom Jewish Agency havde været over for UNSCOP. Silver støttede delingsplanen, selvom " den ikke opfylder zionisternes drøm og ønske om en jødisk stat i hele Palæstina".

Camil Chamoun fra Libanon kritiserede planen og sagde, at " det var en dårlig idé at dele Palæstina, fordi det vil skabe bitterhed og had mellem de to folk og vil føre til en langvarig konflikt". Hans profetier holdt stik.

For at FN's Generalforsamling kunne vedtage delingsplanen, skulle der være et kvalificeret flertal på to tredjedele af stemmerne, hvilket det kneb gevaldigt med. Med støtte fra indflydelsesrige amerikanske kongresmedlemmer tog zionisterne kampen op. Presset blev især lagt på de lande, der havde udtrykt modvilje mod delingsplanen.

I dagene op til den endelige afstemning blev især seks lande - Haiti, Liberia, Filippinerne, Kina, Etiopien og Grækenland - udsat for maksimalt pres. USA's støtte var underforstået, og J. H. McGrath, formanden for Demokraterne i USA, sagde, at " jøderne forventer, at USA gør alt, hvad det kan, for at gennemføre og implementere delingsplanen, når den kommer til afstemning i FN. Med magt om nødvendigt." Og præsident Trumans administration satte alt ind for at fastholde det politiske og økonomiske pres.

FN-repræsentanterne for de seks lande blev oversvømmet med telegrammer, breve, telefonopringninger og besøg.

Ud over politisk afpresning spillede også datoen en væsentlig rolle. Datoen (den 27. november 1947) for afstemningen oprandt, og zionisterne manglede stadig nogle få stemmer. De iværksatte derfor - med amerikanernes aktive hjælp - the arm twisting policy. Og snart lød der rygter om, at afstemningen var udsat - ikke til den 28. november, som var thanksgiving, der betød, at FN var lukket, men til fredag den 29. november.

Mange ville sige: " Ja, hvad så?". Men udsættelsen skyldtes jo netop, at zionisterne ikke havde opnået flertal for delingsplanen og derfor kunne drage fordel af en udsættelse. De og deres allierede havde dermed to ekstra dage til at effektivere deres pressionspolitik og sørge for at få de nødvendige stemmer på plads og efterfølgende gennemtvinge et ja.

Fredag den 29. november 1947 blev derfor dagen, hvor Palæstinas og palæstinenserens skæbne blev beseglet, idet delingsplanen blev vedtaget med 33 stemmer for (herunder Danmarks), 13 imod. 10 lande undlod at stemme.

DAGEN EFTER AFSTEMNINGEN kunne danskerne i Berlingske Tidendes lederartikel læse: " Først og fremmest vil vi dog gerne have svar på det primordiale spørgsmål om, hvorledes vi er

kommet ind i dette eventyr? Netop vi, der med ikke uberettiget stolthed plejer at mene, at i Danmark findes intet jødespørgsmål, og som trygt tør hævde, at her findes slet ingen eller så godt som ingen zionister, men alene borgere af jødisk oprindelse, der i slægtled har været knyttet til Danmark.

Hvorledes er det muligt, at vi er kommet til at svare ja til en deling af det Palæstina, hvis jord i 1300 år har været arabernes eje?"

Lederartiklen sendte med andre ord et klart signal om, at Danmark skulle have afholdt sig fra at stemme, fordi det var stormagternes spil. Få dage efter blev Berlingske beskyldt for "antisemitisme".

Imens mødte Palæstina sin skæbne, og palæstinenserne blev i de næste måneder og år jaget ud af deres huse og hjem og sendt i landflygtighed til et liv i flygtningelejre.

Jeg blev født i én af disse flygtningelejre.

Den stat, som FN skabte på palæstinenserens bekostning, har siden udviklet sig til sand apartheidstat.

Nekrolog

Den 1. december mistede Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og Palæstina en god ven.

Læs følgende af foreningens formand om mødet med Niels Høirup og det betydningsfulde samarbejde med ham for foreningen og for Palæstina i Danmark.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforenings formand var med til at vise Niels den sidste ære ifm. bisættelsen.

Et fantastisk menneske og en god ven af Palæstina er gået bort

Af DPV formand, Fathi El-Abed

Historikeren, forfatteren, kunstneren, humanisten og det venlige, behagelige og sympatiske menneske Niels Høirup er gået bort.

En dag i juni 2012 ringer min mobil. Hej, jeg hedder Niels. Jeg så dig i Deadline forleden. Det gik rigtig godt. Har faktisk fulgt dig gennem flere år med dine artikler i de landsdækkende og regionale dagblade om Palæstina. Jeg har længe tænkt på at kontakte dig, da jeg har en god idé til en god bog om Palæstina. Den vil helt sikkert være til stor hjælp for jer i Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og jeres vigtige oplysnings indsats.

Det var den korte version af den lange første samtale med Niels. Jeg tænkte straks, at Niels var en meget sympatisk mand og faktisk med en enorm viden om den ulykkelige konflikt, som ikke så få

mener er ”kompliceret” – hvilket er i sandhed ukorrekt. Altså, at konflikten skulle være ”kompliceret”. For den er så simpel, som noget kunne overhovedet være. Det var jeg og Niels enige om lige fra den første samtale. Og selv om jeg syntes, at det var en spændende idé han kom med, så var jeg ikke sikker på, at det kunne blive realiseret inden for overskuelig fremtid og om den – altså idéen – var overhovedet nødvendig for at kunne forklare den menige mand/kvinde i det ganske land, hvad denne årtier lange besættelse, undertrykkelse, omfattende landtyveri, uhæmmet kolonisering, Apartheid tilstanden m.m. i virkelighed går ud på.

Men det mente Niels, at det sagtens kunne lade sig gøre. For det kan en bog, som han ville stå for, virkelig ændre rigtig meget på.

Jeg og foreningen er gennem årene blevet kontaktet – og forsat – af utallige sympatiske mennesker, der enten vil hjælpe på den ene eller anden måde eller har en idé om, hvordan der for alvor kunne ruskes i offentligheden en gang for alle således, at de fleste kan vågne op fra den ”ligegyldighed tilstand” – som Niels flot formulerede det senere – ift. hvad der foregår i det besatte Palæstina.

Jeg takkede Niels for samtalen og aftale, at vi skulle holde kontakten. Og skal jeg være ærlig, så kan jeg huske, at jeg havde ikke tænkt mig at ringe til ham lige umiddelbart. Ikke mindst fordi det var endnu en sand travl periode – ikke mindst ifm. Palæstina – i og uden for foreningen.

Men typisk det sympatiske menneske, Niels, så tog han kontakt til mig ca. en uge efter og påstod, at hun skulle til København få dage efter. Sådan tænkte jeg i hvert fald. Han ønskede nu et møde med mig på min møde-stamcafé på Værnedamsvej på Frederiksberg.

Jeg husker ikke rigtig hvordan, men Niels spurgte nærmest ikke. Hans yderst diplomatisk og sympatiske insisteren gjorde det umuligt for mig at komme med en undskyldning for ikke at mødes med ham. For dage efter sad vi sammen og spiste en lækker Salade Chevre Chaud og fik en lille en til. Efter ca. 3 timers ”møde” var jeg mere end overbevist; en illustreret bog om Palæstina fra siden nærmest Adam&Eva og som skulle være spækket med kort om den historiske udvikling således, at der var tekst på venstre side og kort på højre siden. Og det mest ”vanvittige” i Niels´ idé var, mente jeg dengang, at bogen skulle være på kun 40 sider.

Jeg tog fejl. Det var på ingen måde vanvittigt og for ambitiøst. Det var genialt. Efter måneders møder, korrespondancer og tæt koordinering mellem Niels og os i DPV, så blev bogen ”Det hellige land” til. Med et meget afbalanceret, diplomatisk og simplificeret sprog. Og aftalen var fra starten – ikke mindst fra min/vores side i foreningen, at kun Niels´ navn skulle stå på. For det var i sandhed Niels´ bog og idé fra starten. DPV var blot formidleren, udgiveren og som skulle finansiere det spændende og vigtige projekt.

Bogen skulle lanceres på den ene eller anden måde, tænkte vi i DPV. Og den enestående mulighed kom i maj 2013, da foreningen tidligere det år fik en gavmild donation og valgte ikke at placere pengene i vores frivillig forening. Men pengene skulle bruges til at etablere en fond – Palæstina Fonden – der skulle hjælpe med primært oplysnings indsatsen om Palæstina i vores danske samfund.

Fondens første uddeling/gave blev givet til Det Dansk Hus i Palæstina med et beløb på kr. 100.000. Derfor skulle lanceringen af fonden og nu også bogen foregå under en festlig lejlighed. Lanceringen fandt sted den smukke dag den 23. maj 2013 på den historiske Dronningens salen/festsalen på Københavns Rådhus. Det var mere end festligt, med politikere, NGOer, journalister, kulturpersonligheder, diplomater og et stort antal af Palæstina venner m.fl.

Jeg husker, hvordan Niels udstråede den dag. Han var stolt og nærmest høj over, at det lykkedes ham at blive færdig med bogen, da han og vi kom under tidspres i ugerne op til den 23. maj. Han var i den grad stolt af den fantastiske bog, som blev til fra en idé, der blev drøftet over telefonen til et "historisk dokument", som siden har imponeret enhver der fik den mellem hænderne. Niels var i den grad stolt over, fortalte han mig senere, at flere i hans kærlige familie og en håndfuld venner var med den dag.

I flere år efter udgivelsen blev bogen bestilt af biblioteker (ikke mindst efter en ihærdig indsats fra Niels, der havde kontakter i bibliotek verden) men også af skoler, gymnasier og almindelige mennesker, der enten har hørt om den eller set den på DPVs hjemmeside. Siden har DPV solgt rigtig mange eksemplarer af bogen, men har i sandhed foræret bogen – og fortsat gør – til politikere, skoler og der enten kender lidt eller intet om Palæstina og konflikten – i særdeleshed ifm. vores utallige foredrag over hele landet om Palæstina hvert år.

Sidst jeg talte med Niels var få uger før den første Corona nedlukning, da jeg ringede til ham for at høre om hvordan han havde det. For Niels blev i de senere år ramt af kræft. Men det var glædeligt at høre, hvordan han på det tidspunkt var rask og klar til at nyde livet. Vi aftalte at snakkes ved inden længe og han var med på idéen om en version 2.0 af bogen.

Pandemien, de efterfølgende flere nedlukninger og det travle liv for os begge ville, at det var desværre vores sidste snak. I maj i år (2022) kom kræften tilbage. Og nu var der intet at stille op. Desværre.

Niels var afklaret og havde arrangeret det hele – ikke mindst den smukke bisættelse fredag den 16. december fra Vor Frue Kirke i sin hjemme by Nyborg.

Datoen for bisættelsen var på ingen måde tilfældig. Hans smukke hustru, det dejlige menneske Birgitte, valgte datoen som er deres bryllupsdag.

Niels var et kendt ansigt og et højt respekteret menneske i Nyborg. Det afspejlede sig også i fremmødet i kirken og efter.

Niels døde den 1. december som 70 år gammel – fredeligt og med en stor tilfredshed, hvad han har opnået i livet af betydningsfulde bedrifter – også i Nyborg – og det kæmpe netværk han formåede at opbygge, den kærlige familie han har og de trofaste og dejlige venner han havde og som alle vil huske ham til deres sidste dage.

Jeg havde æren at være med for give Niels det sidste farvel.

Hvil i fred gode ven og rigtig god rejse. Du er allerede savnet.

Foto: Niels, der glædeligt forærer et signeret eksemplar af bogen "Det Hellige Land" til tidligere kulturminister Uffe Elbæk, som deltog i lanceringen den 23. maj 2013.

Tak til vores kære medlemmer

Vi vil i Dansk Palæstinensisk Venskabsforening gerne udvise stor taknemmelighed og respekt for jer medlemmer og den økonomiske støtte og opbakning, som I giver foreningen. Vi har nævnt det før, men det er vigtigt for os at påpege, at vi eksisterer på baggrund af jeres økonomiske støtte, hvorfor vi også håber på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Link til betalingsoplysninger finder I [her](#).

Tak for jeres indsats!

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til:

Reg. nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Kontakt os på tlf. nr.: 35 35 48 68 eller på e-mail: danpal@danpal.dk for yderligere information

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen i mailen. Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية

Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68

E-mail: danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk